

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 26.

V Ljubljani, v sredo 3. februvarija 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. februvarija.

Moravski poslanec Kusy.

Črna zastava, ki je včeraj vihrala z državno-zborske palače, naznanjala je prihajajočim poslancem, da so zopet zgubili enega tovariša. Prišedši v zbornico so zvedili, da je nemila smrt pobrala enega najkrepkejših poslancev v najlepših njegovih letih; skoraj bi ne bili verjeli, da je umrl moravski poslanec Kusy še le 43 let star, ko bi ne bili na klopi našli mrtvaških listov in bi se ga predsednik dr. Smolka ne bil spominjal v pričetku današnje seje. Umrl je v nedeljo zjutraj okoli dveh, pokopali pa ga bodo danes v Brnu, kjer je imel odvetniško pisarno. Česki klub poslal boče k pogrebu nekaj svojih udov ter mu je na rakvo položil tudi krasen venec. Zbolel je bil že pred pričetkom deželnega zbora za nekako davico, pozneje pa se mu je na vratu za ušesom naredila neka bula, ki ga je spravila pod zemljo.

Peticije in predlogi.

Poročilo predsednikovo in razdelitev došlih vlog, peticij, predlogov itd. trpelo je čez eno uro. Gledé peticij merijo nekteri poslanci, da se mora vsaktera od njih izročena peticija, če tudi nima nikake posebne važnosti, v stenografičnem zapisniku natisniti, in tako je bilo tudi včeraj sproženih in sprejetih več takih predlogov. Izmed novih zbornici predloženih postavnih načrtov omenjam postavi zoper socialiste, zakon o preskrbljevanju bolnih delavcev in zakon o stavbenih obrtih.

Dnevni red.

Poludne je bilo že minulo, ko je zbornica prišla do dnevnega reda. Postava o dohodninskem davku državnih železnic izročila se je v pretres davkarskemu odseku, pogodba med Košiško in Oderbersko železniško družbo budgetnemu odseku, glavno pismo Berolinske konference z dne 26. februvarja 1885 gledé zahodno-afrikanških zadev pa gospodarskemu odseku, ki se bo volil iz cele zbornice.

Dr. Matuš vtemeljeval je potem svoj predlog gledé suplentov na srednjih šolah. Po tem predlogu bi se morali suplenti, ki na kaki srednji šoli učé nepretrgano skoz tri leta, pa jih tam več ne potrebujejo, nastaviti na kaki šoli; dalje naj se jim leta, ki jih suplenti preživé na javnih mestnih ali deželnih šolah, vštevajo ravno tako kakor supliranje na cesarskih zavodih; plača pa naj se jim čez pet let zboljša za 200 gold. in čez 10 let pa za drugih 200 gold. Matuš je predlagal, da naj se njegov samostalni nasvet v pretres izroči budgetnemu odseku. Dr. Heilsberg pa je menil, da bi bilo bolje ga izročiti šolskemu odseku, ravno tako tudi dr. Sturm. Pa pri glasovanju bil je Heilsbergov predlog s 116 glasovi proti 101 zavržen, predlog Matušev pa sprejet. Iz gori omenjenih števil je razvidno, da na desnici manjka še silno dosti poslancev, na levici pa le malo.

Za njim je Lienbacher vtemeljeval svoj predlog gledé obrestonosnega nakladanja sirotinskih denarjev; po nasvetu njegovem izročil se je ta predlog justičnemu odseku v pretresanje. Dalje je Lienbacher vtemeljeval predlog, da naj se od planinskih koč, ki služijo pastirjem v zavetje le poleti in na jesen, ne pobira hišni davek. Ta predlog so pod-

pirali Roser, Zallinger in Menger, potem pa je bil izročen davkarskemu odseku.

Interpelacija zarad Vereščaginovih podob.

Ker je bila ura že polu treh, odložil je gosp. predsednik ostale točke dnevnega reda za prihodnjo sejo in pred sklepom dal prečitati še neko interpelacijo, ki so jo poslanec Fuchs in tovariši stavili do slavne vlade zarad znanih Vereščaginovih podob. V interpelaciji omenjajo raznih postavnih določb, po katerih bi bila imela vlada pravico razstavo omenjenih podob zabraniti, državno pravdnštvo pa dolžnost razstavljavca spraviti pred sodnijo. Ker se to ni zgodilo, vprašajo poslanci: Zakaj policija omenjenih bogokletnih podob ni spravila iz razstave v umetniški hiši in zakaj državno pravdnštvo ni pričelo sodnijske preiskave?

Gosp. predsednik je potem sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za četrtek 4. t. m.; na dnevnem redu bo definitivna volitev predsednika in njegovih namestnikov, kar je prva volitev po opravljenem redu samo začasna in se mora definitivna vršiti štiri tedne pozneje. Razni klubi bodo imeli jutri seje, da se razgovoré o tej volitvi, vendar pa ni dvoma, da bodo dosedanji dostojanstveniki vsi zopet potrjeni. Zarad važnosti te volitve je pričakovati, da bodo k prihodnji seji došli tudi oni poslanci, ki so bili dozdej ostali še doma. Razun tega se bosta volila v prihodnji seji tudi šolski in pa gospodarski odsek. In ako bo čas pripuščal, prišle bodo na vrsto še one točke dnevnega reda, ki so danes zaostale, namreč predlog Kindermanov gledé nakupa železnic c. kr. česke severno-železniške družbe, predlog Exnerjev gledé železniške zveze med Nussdorfom in Penzigom, predlog Vetterjev gledé zakona o živinski kugi in predlog Coroninijev gledé sodišča, ki naj bo preiskovalo in potrjevalo volitve za državni zbor.

Smrdljivi cvet nemškega kluba.

Tako imenovani nemški klub, v katerem zvonec nosijo Knotz, Heilsberg, Strache itd., pognal je cvet, kateri smrdi celó listom, kakor „N. fr. Presse“. Že večkrat se je tem ljudem očitalo, da za Avstrijo ne marajo, in da bi najraje naše cesarstvo spravili pod jarm Bismarkov. Pa sami so to odločno tajili in njih listi so se hudovali nad njimi, ki so si drznili natoleevati njihovo avstrijsko rodoljubje. Toda govor, ki ga je imel v četrtek Bismark v pruskem deželnem zboru, in ki je bil menda mogočnemu kancelerju zmošal možgani, zmošal je tudi našim nemškim klubovcem glave. Včeraj je naznanjala „Deutsche Zeitung“, ki je glasilo teh ljudi, da je nemški klub pod predsedništvom Heilsbergovim sklenil, Bismarku telegrafično sporočiti priznanje in zahvalo za njegov govor. Celó „N. fr. Presse“, ki je te dni preslavljala Bismarka zarad omenjenega govora in se od njega nadejala rešitve od sedanje večine državnega zbora, češ, da naša vlada ne bode več mogla božati Poljakov, ki jih Bismark tako silno črti, ter se opirati na sedanjo večino, ako hoče ohraniti Bismarkovo prijateljstvo, se spodtika nad tem činom nemškega kluba in mu bere hude levite. Ravno tako so zgrmili tudi drugi listi, ki še niso popolnoma zgubili avstrijskega čuta. Namesto nameravanega velikanskega vspeha, ki so se ga Knotzovci nadejali pri nemškem prebivalstvu — ali kali? — zbudili so splošno nevoljo in najostrejo obsodbo, ki bode najbrže pospešila razpad te veleizdajske stranke, ki bi najraje videla, ko bi tudi pri nas vse slovanske pre-

bivalce do korenine zatrli ali pa iztirali v druge kraje. „Deutsche Zeitung“, ki je včeraj tako ponosno naznanjala sklep nemškega kluba, se danes že nekako umika ter ne trdi več, da je Nemški klub to sklenil, ampak da so to sklenili le nekteri nemški poslanci — vendar pa sklenili soglasno. To pomenje prihaja menda od tod, ker se je nekterim udom nemškega kluba nameravana demonstracija vendar le zdela preneumna in preveč predrzna, ter so neki svarili pred njo, rekši, da nikakor ne podpisujejo dotične adrese. Ako hočejo biti dosledni, jim pač ne ostane družega, kakor klubu slovo dati, ki je s takimi načeli, kakor jih razodeva, res tudi največa sramota za naš državni zbor in nikakoršne pravne podlage za svoj obstanek nima. In kar je najčudnejši, je to, da v tem klubu, ki tako sužensko pete liže nemškemu kancelerju in občuduje njegova prismodarije, zvonec nosijo ljudje, ki jim je deloma izročena odgoja naše mladine! Kaj bode z našim zarodom, ako obveljajo načela, kakoršna je proglašal Bismark v zadnjem svojem govoru, in kakoršne sedaj proslavlja nemški klub?

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. februvarija.

Notranje dežele.

V hrvaškem deželnem zboru so imeli zopet nekaj viharja. Sprožila ga je obravnava o dispozicijski zalogi, v kateri se je bil poslanec Derenčin nad predsednika deželnega zbora spravil, ter ga je tako zmival, da mu je le-ta moral dati ukor. To pa še ni bilo zadosti, ampak je moral predsednik sejo za deset minut pretrgati, sicer bi ne bilo miru. Ko se je seja zopet pričela, predlagal je predsednik, da naj bi se Derenčin za 30 sej izključil. Če bode madjarska stranka na Hrvaškem vsakega izključila za toliko in toliko sej, kolikor se ji bo namreč poljubilo, kdor bi imel zadosti poguma, da bi jim resnico v oči povedal, bode se zbornica kmalo spraznila vseh hrvaških narodnjakov. Potem bo pa lahko sklepala, kar ji bo drago in pomajderavala tudi, ker ne bo moža, ki bi se ji upiral. Če je pa tako samosilstvo umestno, je pa drugo vprašanje.

Kaki tiči so židovski časnikarji, kedar je treba časnikarske race med svet spuščati, t. j. kedar je treba prav debelo lagati, razvidi se iz sledečega dogodka. Minuli teden došel nam je telegram s tako groznimi novicami o velikanski povodnji na Ogerskem, kjer ste bili mesti Lipa in Radna do celega preplavljeni in že več podrti, kakor pa celi. Čitatelju so se lasje ježili in pa podoba nesrečnega Szegedina iz leta 1879 stopila je vsakemu živo pred oči, ki je tudi v valovih povodnji svoj konec našel. Že smo v duhu slišali obupno vpitje nesrečnih družin, katerim je peneči in kalni val vse odnesel in se morajo sedaj še za življenje z njim boriti, kar nam, kakor curek mrzle vode pride prav verodostojna novica, da na celi grozni nesreči, ki je Lipa in Radna doletela, ni nič več resnice, kakor le toliko, da se je led v resnici v reki Maroš nad mestoma Lipa in Radna zagnjetel, vsled česar je Maroš izstopila in po Lipenskih in Radenskih ulicah blato poplaknila. Dve na pol propali kočii ste se pa podrli. To je vse, kar in kolikor se je zgodilo, vse drugo je perje židovskih časnikarskih rac brez vrednosti in cene. Dobro pa je pri vsem tem na to opomniti, da bodo Slovenci zvedeli, kako da židje znajo, česar se lotijo. Zadosti mu je, da mu le prst pokažeš in že te zagradi za celo roko. Schönerer je imel pač prav, ko je predlanskem v državnem zboru nasvetoval, da bi se za take kovače tudi kak paragraf napravil v tiskovni postavi, po

kterem bi se potem privijali, komur bi se taka laž kar iz celega — dokazala.

Malo je do sedaj konservativnih listov ali pa nič, ki bi svoji domovini, mnogojezični Avstriji nečast delali, med temi redkimi pa so poslednji čas „*Politische Fragmente*“ št. 5 od 1. februarja. List v Avstriji izhajajoč se ne sramuje Bismarkove politike gledé izgona Poljakov, po tistem pripoznavati, temveč jo v uvodnem članku kar naravnost odobrava, češ, prav ima Bismark, da Poljake izganja. List namreč piše: „Bodimo še tako sovražni nemškemu kanclerju in obžalujemo še tako njegove ukrepe nasproti ubogim Poljakom in zatrjujmo še tako, da se tisti izgoni ne slagajo s toleranco našega sedanjega stoletja, toda iz prusko-nemškega stališča mora vsakdo Bismarku odobravati njegovo postopanje! Kdor si je vstvaril cesarstvo s tolišno žrtvijo ljudij in premoženja, kakor je ravno knez Bismark to storil pri sestavi nemškega cesarstva, tak si ni le pravice, temveč tudi dolžnost pridobil čuvati nad njim, da zopet ne razpade. Ali se je tega bati ali ne, tega zunanji ne morejo vedeti, javalne bi pa nemški kancler tako proti Poljakom postopal, če bi se mu jih ne bilo bati!“ — Mi pa mislimo, da slaba mora biti Nemčija, če se dveh milijonov Poljakov vseskozi zatiranih in v jarem vpreženih boji, da bi je ne razbili, ne razbili države, ktera je skitana s krvijo in železom. In vendar Bismark nima zaupanja v njo! To Bismarkovo zaupanje ali nezaupanje nas Avstrijce ne smé prav nič brigati, kajti to je zadeva popolnoma in vseskozi pruska; a krivičnih korakov ne smemo nikdar odobravati. Čuditi se je toraj po pravici, kako da se more konservativni list kakor so „*Politische Fragmente*“ tako za Bismarka ogrevati, da mu žrtvuje nedolžne žrtve — Poljake, da opravičuje krivično postopanje. Veliko časti menda ni za konservativni list, da se za Pruse poganja ter odobrava, kar se ne dá odobravati.

Jako hudo rano na dobro razvitem telesu avstrijske trgovine odkril je v poslednji seji državnega zbora poslanec Wrabetz s svojimi drugovi, ko je predlagal, da naj bi vlada pred vsem drugim *konkurzno ali kreditarsko postavo* v roke vzela in jo današnjim sleparjem na trgovinskem polju primerno predrugačila, sicer bo ravno premeška konkurzna postava trgovino in obrt popolnoma vničila. Res so se dandanes v trgovini zaredili neke vrste sleparji, posebno krivonosega rodú, ki imajo vse svoje podjetje že takoj iz začetka na to obrnjeno, kako bi svoje upnike, od katerih so blago brez plače na kredit dobili, za tisto, kolikor bi se dalo, dobro osleparili in to kolikor mogoče brez kazni. Ker se napovedan konkurz jako dolgo vleče in večina pri taistem skoraj vse, navadno pa 80 do 90% zgubi, kateri se dotičnega doktorja kot oskrbnika konkurzne mase primejo, goljuf pa, ki je konkurz zakrivil, navadno svoje tisočake že popred na varno spravi in se potem le nekaj dni zapre, komaj toliko, da mu niti po jeden dan za vsak tak vkraden tisočak ne pride, se upniki konkurza boje. To pa sleparski trgovec tudi dobro vé. Zato se on že takoj iz začetka preskrbi s slabim blagom, ki je le na videz dobremu podobno in še tistega pod pravo ceno razprodaja, s čemur poštenemu trgovcu veliko konkurenco in še večjo škodo provzroča. Kedar pride čas plačila, upnikom namesto denarja pošlje ponudbe, da naj se ž njim na podlagi nekterih procentov poravnajo, sicer bi moral konkurz napovedati. Konkurza se ljudje, kakor rečeno, iz zgoraj navedenih vzrokov po pravici boje, toraj se rajši sleparji na limance vsedejo in se ž njim poravnajo. Podobni so na pol oskubenim ptičem. Tič sam pa, ki jih je skubil, ondi zapre svojo prodajalnico in se drugam preseli, kjer si še kakega družega sebe popolnoma vrednega družeta poišče, ki mu za firmo ime posodi, on sam je pa zraven te nove firme skrit pod figovim listom „& Co.“, t. j. in kompanija, tovaršija sleparjev, in sleparstvo se prične iz novega. Tukaj bi se morala pač napraviti postava, ki bi take sleparje ravno tako hudo in trdo zgrabila, kakor tatove in navadne goljufe, sicer ne bo nikdar boljše.

Vnanje države.

Črnogorski knez Nikolaj podal se je bil meseca januarja po svetu, ali iz dolgega časa, ali po opravičnih, odhajajoč ni nič določenega povedal. Najprvo ga je pot peljala na Francosko, kjer se je dolgo časa bavil. Sedaj pa telegram iz Pariza poroča, da je knez 1. februarja v Petrograd odšel, po kaj — časniki zopet molče. Črnagora je ves čas balkanske homatije od daleč opazovala, puško imela je poleg sebe ob skalo naslonjeno. Morebiti, da je šel knez Nikolaj sedaj v Petrograd po plačilo te zmernosti.

Bismarkova poslednja govora opozorila sta celo Evropo na nekaj, kar se je v zasobnih krogih že že tolikrat povdarjalo, in to je: *notranja gnjiloba Nemčije*. Naj nemški časniki še tako med svet trobijo, koliko da ima Nemčija bajonetov nasajenih, koliko da ima parabrodov na morji oboroženih in koliko da ji je še na razpolaganje domá mož in mladenček, ki bodo ob času potrebe prišli za puško, verjel jim bode ta in oni; večina pa, ki zvesto prebira novine, sprevidela bode takoj, da ni le mnogo gnjilega na Danskem — temveč tudi v Nemčiji. Kako pa bi sicer bilo mogoče, da bi se mož „krvi in železa“ tresel pred pičlim številom slovanskih Poljakov, ki so naseljeni v iztočni Prusiji

in to celó na lastnih tleh! Bistrejši politikar je pri tem že prej ko ne opazil, da ta strah ne izvira v prvi vrsti iz kakega poljaškega vrolea, temveč ima svoje vire v inostranstvu — na francoskih in pruskih tleh! 40 milijonov Francozov na zapadni in 80 milijonov Slovanov na iztočni strani Nemcem več mirno spati ne dádo. Ker si možje po Bismarkovem okusu domišljujejo, da bi pravi kvas med zapadnimi in iztočnimi nemeci utegnili Poljaki biti, vrgli so se na-nje ter jih hočejo v pravem pomenu besede vničiti. To je živ dokaz, da je res ustroj Nemčije na gnjili podlagi, ktera se bo pri prvem trsem koraku v Evropi podrla, Nemčija sama pa razdelila na drobce, kakor jih imajo narisane atlanti iz prejšnje dóbe. Kolikor je ondi podvrženih knezov in kraljev, toliko bi rado imelo zopet samostalne kraljevine in ravno toliko si jih bo prizadevalo taiste si zopet vstanoviti. Gledé na to pač lahko brez pretiranja zapišemo, da je današnja nemška država v svojem jedru jako gnjila država in da jo bo ta gnjiloba danes ali jutri razdjala.

Čujte, kaj so pruski politikarji gledé vzroka in pričetka *kulturnega boja* iz trte izvili, njim vsem na čelu pa Bismark sam. Mož trdi, da kulturnemu boju na Pruskem ni bila povod katoliška cerkev, temveč politična propaganda! Kdo se ne bo smejal, taki abotnosti, taki bedariji?! Zakaj pa so potem katolikom prepovedali tolikanj tolerantni Prusi prejem sv. zakramentov na poslednjo uro, katerih vendar vsak katoličan že vsaj v svojih poslednjih zdiljejih iz celega srca želi? Ali so mar le-ti tudi poljske narodnosti? Kolikor je nam znano, njihov vstanovitelj Poljakom ni bil več v sorodu, kakor po Adamu in Evi. Zakaj pa so Prusi tako strupeno preganjali katoliške duhovne, kedar so ti želeli deliti sv. zakramente svojim vernikom, da je bila n. pr. vsakemu duhovniku obljubljena ječa, kdor bi se drznil v drugo župnijo nesti sveto popotnico umirajočemu bratu svojemu. V Prusiji so katoliki dvoje narodnosti, nemške namreč in poljske; kolikor nam do sedaj zgodovina sporoča in kolikor se sami spominjamo, ni bilo med obema prav nobenega razločka med postavo. Nemški škofje so se ravno tako odstavljali, kakor poljski, in nemški katoliki so bili ravno taki siromaki v verskem oziru, kakor Poljaki. Izgovor, ki ga je Bismark dandanes izumil, da so Poljaki s svojo propagando vse to zakrivali, je popolnoma vseskozi piškav in naj ga Bismark le v muzej shrani; to ni družega, nego sleparija, ktere mu noben razumnik verjel ne bo!

Francoski kardinali Guibert, Cave-rot in Desprez protestujejo v pismu do predsednika republike, Grevyja, zoper natolecevanje katoliške duhovščine v ministerski izjavi. Stvar jim je važna iz verskih razlogov, in grajajo nekatere posamezna dejanja katoliških svečnikov, ki so morda v volitvenem boju pozabili zmernosti, ktero jim nalaga njihov stan, vendar so opomnili po zadnjem papeževem pismu, da cerkev ne zametuje te ali une državne oblike. Pravijo dalje, da se hočejo zmirom tako ravnati proti državi, toraj ne morejo privoliti, da bi kdo sumničil ljubezen in vdanost do domovine.

Izvirni dopisi.

Iz Železnikov, 30. januarja. Kitajcev, da-si so nekdanj nadkrilovali v izobraženosti Evropejce, niti ne prištevamo kulturnim narodom, ker niso imeli nikakoršnega vpliva na razvoj drugih narodov; vse umetnosti in iznajdbe njihove so ostale v ozkih mejah njih kraljestva. Dobrega namreč, kar se kje vstvari, ne smemo prikrivati, ampak obesiti na zvon, koji oznanjuje svetu „izvirnost“, ter ga vabi in spodbuja, da se poprime napredka.

Naš trg ali občina postala je zadnji čas kaj imenitna, zanimiva. Vsi slovanski časopisi so jo povzdigovali in v zvezde kovali zaslužne organe, može njene. „Čast, komur čast!“ Je pa tudi v resnici prava podoba občine, kakoršne bi morale vse druge biti. Da ni neresnična trditev, povzame lahko dragi čitatelj iz sledečega kratkega popisa.

Na čelu občine stoji županstvo z odborom. Nič novega, porečeš, tako je tudi drugod. A razun županstva imamo tu še gospósko zbornico, ki stoji deloma nad županstvom. Udje njeni so dosluženi župani, njih število je nedoločeno. In da-si živimo v času materijalizma, ko se vse klanja zlatemu teletu, v času, v katerem se spolnuje prislovica „denar, sveta vladar“, denar sam tu ne dá nikomur pravice do vstopa; zadostuje sem ter tje, da je bil kedaj premožen. Le kdor ni „Vollblut-Železnikar“, ne more dospeti do tega visokega dostojanstva. Ne nahajamo sicer med paragrafi sedaj veljavnega občinskega reda te naprave, a v imenovani „državi“ se ni treba zato zmeniti; vpeljala in vsprejela se bo povsod, kakor hitro se bodo občine navdušile za-njo. Nikdo si ne more misliti blagrov, ki nam jih donáša. Vsaka še tako zgovorna beseda bi bila preslaba, da bi jo zadostno priporočiti mogli. Povsod si prizadevajo mladi „prekucuhi“ priti na

krmilo, kateri hočejo staro spraviti v nered, kateri se navdušujejo za novotarije, ktere občinam mnogokrat ogromne, da, neprenašljive stroške prizadevajo. Sedaj hočejo imeti požarno brambo — in vendar treba je ni, ako varuje poslopja sv. Florijan! Sedaj zahtevajo razširjenje šole, kakor bi bilo znanje in izobraženje ter blaženje eno in isto. Zato si hočejo v svojem napuhu ime proslaviti s stavljanjem velikanskih palač — šol, ko vendar lahko otroci v starem poslopju natlačeni sedé, kakor smo mi svoje dni. Vstanovljajo bralna društva, kakor da bi bilo ubogemu trpinu, ki si znabiti v potu svojega obraza ne prisluzi za najpotrebnejše, s tem stanje kaj zboljšano. In kdo bi zamogel vse naštet, kar pride mladim, vročekrvnim na um. Tacega rovanja pri nas ni. Skušeni, mirnokrvni možje v gospóski zbornici lahko modro prevdarjajo, kaj bi znalo škodljivo biti. Zato se pa tudi občinski zastop in vse druge dostojanstva v občini ozirajo na „mož modrih“ govorjenje in želje. Ko bi se imelo po navétu kacega odbornika kaj vkreniti, prvo vprašanje je, bode li s tem tudi visoka zbornica zadovoljna? Strah obide vsacega, oči pobesi, pripravljen se je odpovedati svojemu razumu, ne upa se z razlogi na dan, ako sliši to ime, ali bere nevoljo na častiljivih obrazih. Še celó imenitnemu in zgovornemu županu ohladi kri in zaveže jezik pomislek ta. Kako dobro je to! Koliko druzega časa se prihrani z opuščenjem nepotrebne govorenja! Še z večjega spoštovanja, ali pravičnega strahu pripravljen se je odpovedati lastni volji in prepričanju vsakdo drugi, ki ni še prilezel na podnožje Olimpa. Denar pa ni tu vez med „zgornjo“ in „spodnjo“ zbornico.

Občani so tu popolnoma srečni — nobenih željá nespólnjenih nimajo. Bereš „Negodov popis devete dežele“ in ga primerjaš z našo občino, gotovo boš mislil, Negoda se je vozil speč po sumeči Sori navzgor, v presrečnem trgu pa se je prebudil. Tu biva srečno ljudstvo v bratovski ljubezni, brez zavisti, brez hinavščine. Siromak se ne zatira, ampak ima pred bogatinom mnoge predpravice. Čudno in neverjetno zdelo se bo komu kaj tacega v tem sebičnem času. Pa evo vam dokazov! Tu imamo seveda tudi šolo. Drugod nalaga postava vzdrževanje šole občini. Pri nas pa oznani g. župnik začetek šolskega leta in pristavi, koliko ima vsak otrok vsakdanjo šolo obiskujoč, koliko pa iz ponavljavne šole, donesti za kurjavo. Ker je družinski blagoslov pri siromaku navadno obilniši, imajo delavci, kovači, združeni z gostilničarji, koje pa drugi paragraf naše avtonomije veže, skoraj izključljivo pravico vzdrževati šolo. „Lačne je z dobrotami napolnil, bogate pustil je pa prazne.“

Okrajna cesta je povsod razdeljena v razmerji z zemljišnim davkom. V naši občini ni med 130 do 140 hišniki čez 20 posestnikov, ako tudi manjše v število vzamemo. A okrajna cesta je vendar občinska pot, tlaka jo popravlja, gotovo zato, da se ne morejo kočarji (hišniki) pritožiti, da se prezirajo.

Ni pa veliko, da posestniki vse to poniževanje tiho trpé in prenašajo? „Blagor jim, ki krivico voljno trpé“, je sicer po sv. evangelji resnično; a čas bi bil v stoletji humanitete in prostosti, po človeško soditi, da se take krivice vendar že enkrat odpravijo!

Z Dobrne, 1. febr. (Volitve.) Minulega tedna imeli smo nove volitve v občinski odbor. Vršilo se je vse mirno, s tem pa tudi pokazalo, kakošne osebnosti si ljudstvo samo želi imeti v zastopništvu. To se je razodevalo ne le sedaj, ampak tudi o pretečenih volitvah za državni zbor. Neodvisni možje so znali brez vsake agitacije imenovati prave osebe, med tem ko so takozvani „Knotzovi“ na volišči zapovedovali svojim dolžnikom in podložnikom, ljudi, ki so še le dobili pravico voliti na podlagi tega, ker so jim to omogočili konservativci s postavo, ktera določuje vsaj 5 gold. davka. Te vrste ljudje se sicer celó pri občinskih volitvah niso vdeleževali, tudi sedaj jih ni bilo videti in jih še v prihodnje menda ne bode, ako jih kakšen veter ne pripiha na volišče.

Dne 27. januarja je podružnica kmetijska v Celji zborovala. Med ostalim vršila se je volitev novega odbora. To zanima tudi nas, ker omenjena podružnica ima na Dobrni svoj krožek. Rečenega dne je čast načelnika dosegel g. Lutz, a v odbor so izvoljeni sledeči gg.: Lenko s 27 glasovi, dr. Langer in dekan Gajšek (predstojnik Dobrnškemu krožku) s 26, dr. Ipavic s 24, Stiger s 23, Stallner z 21, Vasić z 18, Gyujto de

Sepsi-Martonos s 17 glasovi. Delovanje kmetijske družbe se je v najnovejši dobi začelo precej ovirati, ker so nekteri njeni udje znali tudi v to korporacijo zasejati seme političnih prepričanj. Dosedanji načelnik skupine Celjske, g. dr. Langer, si je prizadeval take poskuse odstranjevati. Kako bo v tem obziru ravnalo novo predstojništvo, oziroma načelnik, pokazal bo čas.

Trgovinska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

VI. a) Gosp. zbor. svetnik Ivan Perdan poroča o prošnji nekega krojača, naj bi se mu v izvrševanje obrti odpustila svedočba vzmožnosti. Prošilec je dokazal, da je več ko šest let delal kot pomagač; poročevalec predlaga tedaj, naj se prošnja z ozirom na vis. minister. razpis z dne 16. sept. 1883 št. 26701 priporoči e. kr. deželni vladi.

Predlog se vsprejme.

b) Gosp. zbor. svetnik Anton Klein poroča o prošnjah nekega krojača in neke pekarice, naj bi se njima v izvrševanje zadevajočih obrti odpustila svedočba vzmožnosti. Prošilec sta dokazala, da sta čez dve leti kot pomagača delala; poročevalec nasvetuje tedaj, naj se prošnji priporočite e. kr. deželni vladi.

Nasvèt se vsprejme.

c) Gosp. zbor. svetnik Anton Klein poroča dalje o prošnji nekega kovača, naj bi se mu v izvrševanje kovaške obrti odpustila svedočba vzmožnosti. Prošilec je dokazal, da je čez štiri leta koval kot pomagač in da je dve leti samostojno izvrševal obrt. Gledé na to nasvetuje poročevalec, naj se priporoči njegova prošnja z ozirom na vis. minister. razpis z dne 14. januarja 1884 št. 46987 e. kr. deželni vladi.

Nasvèt se vsprejme.

VII. Gosp. zbor. svetnik Franc Ks. Sovnan poroča o prošnji trgovcev in obrtnikov v Železnikih za spremembo poštnega voznega reda v prometu med Loko in Železniki. Prošnja teži na to, naj bi se ob $\frac{3}{4}$ na osem zjutraj v Loko dospavajoča pošta vračala že o $\frac{1}{2}$ 9. uri zjutraj in ne še le ob $\frac{1}{4}$ na deset, ter naj bi dohajala v Železnike ob enajstih namesti o pol dvanajstih predpoldne; dalje naj bi popoldanska pošta odhajala iz Železnikov v Loko še le o petih namesti že o pol štirih, kakor se zdaj vrši.

Odsek ima prošeno premembo poštnega voznega reda v obnem pridu popolnoma osnovano, toraj nasvetuje: zbornica naj najtoplejše priporoči to prošnjo e. kr. poštnemu in telegrafskemu vodstvu v Trstu.

Nasvèt se vsprejme.

(Konec prih.)

Domače novice.

(Cesarjev dar) po 60 gold. prejeli ste prostovoljni gasilni društvi v Šmartinu in Preserju.

(Ustanovnik „Narodnega Doma“) postal je grajščak g. Hren s tem, da mu je podaril tisoč goldinarjev.

(Svečanost), ktero je priredila národna čitalnica Ljubljanska v svojih zgornjih prostorih véčeraj na čast Vodniku, je imela po vsem povoljen izid. Od povabljenih dostojanstvenikov so se taiste vdeležili gg.: deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, župan Grasselli, podžupan Petričič, deželne sodnije predsednik Kočevar, trgovinske zbornice predsednik Kušar, generalmajor pl. Groller in polkovnik Heyrovsky. Tudi sicer smo opazili obilo jako odličnega občinstva. Vdeležitev je bila mnogobrojnejša kot v prejšnjih letih, zabava zelo živahna. Vse občinstvo je bilo z veselico jako zadovoljno. Prostorji so bili jako lepo in okusno ozaljšani.

(Njih Veličanstvo presvitli cesar) je milostljivo dovolil, da bode g. Matija Murko za doktorja filozofije promoviran „sub auspiciis imperatoris“ 8. februarija ob 6. uri zvečer v dvorani akademičnega senata.

(Gimnazijski profesor veleč. g. Val. Konjšek), starašina v tukajšnjem učiteljstvu, bode jutri 4. t. m. star 70 let, in k tej sreči so mu danes vsi profesorji čestitali z gosp. ravnateljem J. Šumanom na čelu, kateri je bil tudi njegov učenec. Služboval je gosp. Konjšek že l. 1841 v Mariboru, potem v

Celju, Kranju in v Ljubljani, in je vsekdar dobrega zdravja in zlasti vedrega, veselega duha, kar naj mu Bog ohrani še mnoga leta!

(Dr. Josip vitez Tonkli) je namesto Viduliča od vlade imenovan za uda v upravnem svetu avstrijskega Lloydja, ter je dotični posel prevzel s 1. februarijem.

(Profesorji tukajšnje e. kr. velike realke) vložili so prošnjo na državni zbor, da se jim temeljna plača 1000 gld. poviša na 1200 gld., kakor jo imajo profesorji na srednjih šolah Dunajskih in pa učitelji po obrtnih šolah. Ob enem so pa tudi prosili, da bi se po dosluženih 15 letih vsakemu profesorju na srednjih šolah pripoznal VIII. uradniški razred. (Dostojanstvo okrajnih sodnikov ali pa majorjev pri vojaki.) Prošnja je v državnem zboru izročil profesor Šuklje.

(Seje mestnega odbora) v ponedeljek zvečer vdeležilo se je 23 odbornikov ob predsedništvu župana gosp. Grassellija. Župan omenja popravljenega mestnega statuta, s katerim se je pečal letos naš deželni zbor, dalje naprave mestne hranilnice in pa vteloavljenja Tivolija v Ljubljansko mestno občino. Nove vojašnice ne bo še tako kmalo, ker se je Ljubljana vredila v VI. razred, kar se tiče stanarine. Ako se bo dotična prošnja vgodno rešila, da bi se namreč Ljubljana v V. razred prestavila, se bo vojašnica takoj lahko pričela zidati. Policijski komisar, gosp. Kavčnik, je dobil za šest tednov odpust, da se bo lahko pripravil za sodniški izpit, od kterega je odvisno stalno nameščenje njegovo.

M. o. g. Hribar sporoča o preliminaru klavnice in mestnega loterijskega posojila. Klavnica bode potrebovala 10.988 gold. 64 kr., dohodkov bode pa imela 19.197 gld. 28 kr., toraj bo ostajalo 8208 gld. 36 kr. Loterijsko posojilo znaša letos 65.676 gold. 4 krajcarje.

M. o. g. prof. Zupan sporoča v imenu šolskega odseka o letnem sporočilu e. kr. okr. šolskega nadzornika gledé mestnih šol v letu 1884/1885, kar se vzame na znanje.

M. o. g. Valentinčič sporoča v imenu odseka za lepšavo mesta, da e. kr. vlada ni potrdila sklepa, da bi se botanični vrt pod Tivoli preložil, ker ondi za tako podjetje ni zemlja vgodna, ter priporoča, da bi se za sedaj ta namen preložil na vgodnejši čas.

M. o. g. Ledenik predlaga, da naj bi se po drevji, grmovji in cvetličji v tivolskem parku obesile tablice z dotičnimi imeni v latinskem, slovenskem in nemškem jeziku, da bi vsaj park nekoliko podobe botaniškega vrta imel. Dr. Tavčar priporoča tablice le v latinščini in slovenščini, m. o. gosp. Velkavrh pa zahteva tudi nemška imena, ker imamo v Ljubljani tudi Nemce. Dr. Tavčarjev predlog podpré tudi Hribar in se je taisti pri glasovanji tudi sprejel.

Gledé poprav pri tivolskih stopnjicah, se ni ničesar vkrenilo.

M. o. g. Potočnik sporoča v imenu stavbenega odseka o dovršenji kanala v parnih in kolodvorskih ulicah.

Na to je bila seja sklenjena.

(Glavni zbor pod protektoratom Njih ces. kr. apostolskega Veličanstva Franc Jožefa I. stoječega občnega kranjskega vojaškega veteranskega kora v Ljubljani) vršil se je véčeraj dopoludne v magistratni dvorani od 9. do 12. ure dopoludne. Navzočih je bilo nad 150 članov tega društva, tako, da je bila dvorana napolnjena. Poveljnik veteranskega kornega društva obče spoštovani in od veterancev zelo čislani gospod magistratni koncipist Juraj Mihalič pričel je zborovanje z izvrstnim domoljubnim govorom.

Z veliko radostjo, rekel je, prične domoljubno zborovanje društvo veteranov, presvitlemu cesarju in Avstriji, do zadnje kaple krvi zvesto in vdano, iz srca kipečim klicem, Bog blagoslovi, Bog živi in Bog ohrani Njih Veličanstvo, presvitlega cesarja Franc Jožefa I., našega vzvišnega pokrovitelja! (Gromoviti Živio in Slava-klici navdušeno doné po dvorani.) Korni poveljnik potem pa še posebno naglašá, da smé društvo veteransko na svoje delovanje ponosno biti, ker s tem, da podpira lastne svoje ude, njih vdove in sirote, isto tako na svoje delovanje v vojskinem času, da sodeluje pri oskrbi in prenašanji ranjenih vojakov. V veliko čast si šteje društvo, pravi gosp. poveljnik dalje, da je prevzvišeni milostljivi gospod knezo-škof dr. Misija, društvu naklonil zdatno podporo za oskrbovanje bolnih članov društvenih. Za veliko podporo zlasti pa še za blagovoljno izjavo prevzvišenega milostljivega knezo-

škofa, da mu je delovanje veteranskega društva Ljubljanskega popolnem znano in da isto odobruje, naj tu javno izrekam prisrčno hvalo in zahvalo. (Občno odobravanje in navdušeni „Živio“-klici). Ako imamo prevzvišenega gospoda knezo-škofa na naši strani, potem pač lahko vemo, da smo začeli dobro delo in gotovo mora biti naša skrb in neumorno naše prizadevanje, da istega v tem smislu tudi nadaljujemo in tako vzgojimo narastek, kateri bode skrbel za to, da blagodejno delovanje nikdar ne preneha. (Živahna pohvala.)

Potem se prične razpravljati dnevni red. Blagajnik in računovodja g. Ivan Skube poroča najprvo o denarnem stanju v preteklem polletji (od 1. maja do 31. decembra 1885). Dohodkov je bilo 1171 gld. 62 kr., stroškov pa 1140 gld. 34 kr. V blagajnici je ostalo prebitka 31 gld. 28 kr. Podpore se je izdalo bolnim društvnikom in za pogrebe skupno 546 gld. Skupno premoženje društva iznaša 5170 gld. 83 kr. Udov pa šteje društvo 379.

Zastran nove obleke društvnikov izroči se stvar odboru da to natanko premisli, isto tako tudi zastran lastne društvene godbe in da potem občnemu zboru poroča.

Potem se vrši volitev odbora po listkih za triletno opravilno dobo. Izvoljeni so sledeči gg.: Za kornega poveljnika Juraj Mihalič; za njega namestnika Alojzij Šafenrat; za kornega tajnika Jernej Lichtenegger; za njega namestnika Viljem Bischof; za računovodjo in blagajnika Ivan Skube. Za odbornike gg.: Lovro Blaznik, Dragotin Broš, Ivan Cigoj, Jakob Čik, Anton Hočevar, Matija Horvat, Andrej Jagonak, Jurij Jare, Ferdinand Jant, France Kalan, Jurij Klobavc, France Lampel, Jakob Milavec, Franc Škof, Marka Špan, Jožef Velkavrh, Matija Žgur in Anton Gams. Na predlog poveljnika g. Mihalič-a izvoli se z navdušenimi „živio“-in „slava“-klici, prevzvišeni knezo-škof dr. Misija za častnega člana veteranskega društva in se naroči odboru, da po posebni deputaciji izroči premilostljivemu gospodu knezo-škofu diplomo. Volijo se častnim članom društva tudi še: Ekse. general Edvard Mingazzi di Modigliano, kateri ima velike zasluge, da so se osnovali sanitetne kolone rudečega križa iz krogov veteranskih društev in je nadvojvoda Karola Ludovika, brata presvitlega cesarja, napotilo, da je prišel ogledati sanitetno kolono Ljubljanskih veteranov, kar je istim v nepozabljivo čast; potem e. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky, načelnik kranjskega patrijotičnega društva, in dolgoletni podpornik društveni Tomaž Ločnikar, posestnik na Viču. Zdravnik G. Saurau imenovan je veteranskim kornim zdravnikom.

Navdušena zahvala izreka se poveljniku gosp. Mihalič-u za več nego desetletno izvrstno vodstvo društva in se mu za odškodnino velikih stroškov ktere ima pri poslovanji, dovoli mala nagrada. Tudi gosp. Skube-tu izreka se za točno in izredno, izgledno opravljanje svojega posla kot računovodja in blagajnik zahvala zboru in se mu dovoli remuneracija. Z navdušenimi „živio“-in „slava“-klici na presvitlega cesarja, komur vsi društvniki enoglasno pritrde, sklene poveljnik g. Mihalič zborovanje.

(Živa agitacija) pričela se je med Gorenjci posebno Kokrčani io sosednjimi Jezerci proti izpeljavi železnice iz Loke skozi Ljubelj proti Celovci. Želé jo namreč po Kokri čez Jezerski Vrh na Velikovec, od ktere bi Koroška kakor tudi Kranjska več koristi imela.

(Za župana v Novem mestu) izvoljen je zopet dr. Albin Poznik, za svetovalec so mu pa izbrani gg. Pavzar, Lehman in Gustin.

(Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem.) G. Maks Ivanetič, učitelj v Blagovici (v Kamniškem okraji), dobil je učiteljsko službo in šel v Županjac pri Livni v Bosni. — Gosp. J. Juvaneč, zač. učitelj v Starem Trgu, je šel v Velike Poljane. — Gosp. Franjo Črnagoj, potrjeni pripravnik, pride začasno v Šent-Gregor; ravno tako tudi gosp. Franjo Rant začasno na Trato in gosp. Janez Stukl k Sv. Lenartu na Spodnje Štajersko. — Gospdč. Marija Clarici, potrjena kandidatinja, pride zač. v Moravče. — G. Henrik Paternost je za trdno postavljen na II. učiteljsko mesto v Mengeš, tako tudi gosp. Gottfried Krenner na III. učiteljsko mesto v Škofji Loki. — Gosp. Valentin Žvagen, učitelj v Radovljici, je 27. preteč. m. umrl. R. I. P.!

(Iz Škofje Loke) se nam poroča: Ustanovila se je danes, 2. februarija, v našem mestu nova podružnica sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je na

poziv č. g. župnika Blaža Šokliča nad 20 oseb, med njimi tudi nekaj zavednih gospej in gospodičin. V kratkih besedah je načrtal g. župnik namen društva in je nato prečital pravila društva. Zatem se je vršila volitev odbora. Izid je bil: za predsednika podružnici je voljen g. Blaž Mohar, hišni posestnik in deželni poslanec; za podpredsednika č. g. župnik Blaž Šoklič; za denarničarja č. g. Simon Zupan, katehet v uršulinskem samostanu. Udov se je oglasilo koj 30, med njimi 5 ustanovnikov. Upamo pa, da se bode število v kratkem podvojilo.

(Skala se je vtrgala) predsinočjem ob 1/2 1. uri zjutraj v Ljubljani na Gradu nad starim trgom in se je zavalila na dvorišče hišne šte. 9, kjer je razbila hodnik, straniče in jamo. Ljudi se ni nobeden ponesrečil.

(Slovenska Čitalnica v Gorici) priredi prvokrat v novih društvenih prostorih besedo v soboto, dne 6. februvarja 1886. Pričetek ob 8. uri zvečer. Spored: 1. „Večer na Savi“, vglasbil pl. Zajc, svira vojaška godba. — 2. Pozdrav. — 3. „Popotna pesen“, vglasbil J. Kocjančič, poje moški zbor. — 4. Koncertni komad na citrah. — 5. „Kam?“, vglasbil Kam. Mašek, samospjev s spremljevanjem na glasoviru. — 6. „Hrvaticam“, vglasbil pl. Zajc, poje zbor s samospjevom. — 7. „Telegram“, vesela igra v enem dejanji, poslovenil J. Starè. — Pri besedi in plesu svira godba c. kr. pešpolka št. 62. — Opomba: Med počitkom bode banket. Kdor se ga hoče vdeležiti, naj se oglasi do sobote popoldne.

Odbor.

(Od Velenja) se nam piše: To zimo smo snega dvakrat dobili „do kolena“. Bela odeja še sedaj pokriva ravnico in senčne kraje, a po osovinih straneh brezsnježnih napovedujejo bližnjo vzpomlad zgodnje cvetlice. Poročevalec je natrgal teloh, jeglič, zeleniko ali divji pušpan s cvetjem belim in rudečim, tudi dobiva mačice.

(Veliko povišanje) doletelo je gospode pošne in telegrafske uradnike. Trgovinski minister je imenoval po celi Avstriji 220 asistentov za oficijale in 38 oficijalov za kontrolorje. Imenovanje oficijalov razteza se po celi Cislatjaniji, kontrolorji so pa le po Dolenji Avstriji imenovani. Ob enem vpeljal se bo zopet konkretualni status.

Razne reči.

— Prva kolona sestrá nemškega reda povrnila se je v ponedeljek zvečer ob 8. uri iz Sofije, pod vodstvom komturja barona Wuherer-ja in duhovna č. g. Žemlje. Na državnem kolodvoru Dunajskem zbrali so se o tem času: Nj. ces. Vis. nadvojvoda Viljem in novic ces. Vis. nadvojvoda Evgen. Razun teh pričakovali so na kolodvoru kolone, vsi na Dunaji bivajoči vitezi, duhovni in uradniki nemškega reda. Nj. ces. Vis. Viljem pogostil je došle. Druga kolona iz Belgrada pod vodstvom komturja barona de Fin in duhovna Petra Janaka povrne se v soboto 6. t. m.

— Novi nadškof Poznanski vel. čast. g. Julij Dinder, korar in dekan v Königsbergu, častni korar Ermlandskega stolnega kapiteljna je bil rojen l. 1830, v mašnika posvečen l. 1856. J. Dinder je sin katoliških staršev v Ermlandu, njegov brat je bil župnik v Braunsberg-u. Preden je Dinder prišel za prošta v Königsberg, je bil dalje časa župnik v župniji večidel poljski, ker je tudi poljski besedo Božjo oznanoval. V Königsberg je prišel konec l. 1860, pred njim je bil tam vojni škof Namsanski. Župnik katoliški občini v Königsbergu je skušil se oprostiti kulturnega boja; v Königsbergu je samo jedna katoliška cerkev, in to so že v prvem letu kulturnega boja izročili staro-katolikom. Dinder se je umaknil le sili; bilo je Veliki petek, ko je policija starokatolikom na ljubo v cerkev prilomastila. Odsihmal imajo katoliki v Königsbergu le eno revno cerkev za silo. Britko je tudi zadela prošta in njegove kaplane vtrgavanje plače, kar mu je ostalo je delil s kaplani, ki so pri njem stanovali, na hrani bili. Njegovo življenje je bilo toraj tako, da so ga katoliki skoz in skoz čislali in spoštovali, a tudi državna oblast ga je morala spoštovati, dasiravno ni cerkve nikoli izdal, to nam spričuje in kaže, zakaj da je bil povzdignjen sedaj do te časti.

— Španjski ministerski svèt je sklenil, da ima biti l. 1888 v Madridu svetovna razstava.

— Koliko zazidajo v Ameriki. V mestu Novem Jorku so zazidali l. 1885 44,000.000 dolarjev, za tem pride mesto Chicago kjer so zazidali 19,000.000 dolarjev.

— Sedaj pa mora iti! V spomin Lutrove štirstoletnice hotli so v Frankfurtu zidati cerkev, pa ni šlo. Da bi se ljudstvo bolj vnelo za to, začeli so pisati, da katoliki hočejo postaviti cerkev na čast sv. Ignacija Lojalanskemu. Potem pa vendar čast

veleva protestantom, da začno cerkev graditi. — No, katolikov nihče ni mislil na to, in protestantovsko občinstvo se menda ne da tako lahko zvabiti.

Telegrami.

Celovec, 2. febr. Uvoz živine na Laško je iz Avstrije zopet dovoljen.

Carigrad, 3. febr. Sultan je potrdil bolgarsko turško pogodbo, katero je z okrožnico velesilam objavil, ob enem pa taiste vabi na konferenco, pri kateri bodo pogodbo potrdili.

London, 3. febr. „Times“ pravi, da bode Berolinska pogodba pri dogovoru Bolgarov in Rusov tudi še veljavna ostala izvzemši taiste točke, ki se bode na podlagi novih pogodb v njej spremenile.

Umrli so:

29. jan. Marija Benegali, uradnikova žena, 71 let, Hrenove ulice št. 18. — Marija Preinar, hišnega posestnika hči, 19 let, Kolodvorske ulice št. 12, jetika.

30. jan. Antonija Kosec, ševlarjeva hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, jetika.

31. jan. Franc Terel, mizarjev sin, 7 let, Cesta v mestni log št. 6, davica. — Marija Keršič, usmiljena sestra, 19 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Božidar Črep, strojevodjev sin, 8 mes., Poljanska cesta št. 26, otrpenje možgan.

V bolnišnici:

30. jan. Anton Močnik, umirovljeni duhovnik, 64 let, pljučni emphysem.

Tujci.

31. januarija in 1. febr.

Pri **Maliču**: Baron Pittel, zasebnik, s soprogo, z Dunaja. — Engel, trgovec, z Dunaja. — M. Meditz, trgovec, z Steyra. — Ljudevit Plentl, trgovec, iz Grada. — F. Terdina, trgovec, iz Karlova. — Schweiger, Springer, Reich, Niklaš in Braunmann, trgovci, z Dunaja. — Robert Opitz, fabrikant, iz Toplice. — Kosler, inženir, iz Trsta. — H. pl. Falke, zasebnik, iz Trsta. — A. Ambrožič, z Bleda.

Pri **Stonu**: Maks Kohn, trg. pot., z Dunaja. — Morie Grab, trg. pot., iz Prage. — Ant. Körösi, trgovec, iz Grada. — Ig. Filipp, trgovec, iz Dombovara. — Viljem Hantschel, trgovec, iz Haide. — Taussig, trg. pot., iz Lienza. — Schwarz in Lampe, trg. pot., iz Zagreba. — Anton Mattersdorfer, trgovec, iz Reke. — Miroslav Raitharek, trgovec, iz Tržiča.

Pri **Avstrijskem caru**: Janez Krallič, zasebnik, s soprogo, iz Ljubljane.

Pri **Virantu**: Anton Ažman in Lavšin, trgovca, iz Ribnice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Josip Kambersky, inženir, iz Št. Petra. — Polak, trgovec, iz Tržiča.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
1.	7. u. zjut.	728.16	— 1.2	brezv.	megla	5.60
	2. u. pop.	727.95	+ 3.0	sl. szp.	del. jasno	
	9. u. zveč.	725.32	+ 3.0	sl. szp.	oblačno	
2.	7. u. zjut.	720.57	+ 2.2	brezv.	dež	16.30
	2. u. pop.	723.74	+ 1.4	brezv.	sneg	
	9. u. zveč.	725.74	+ 0.4	sl. svz.	oblačno	

V ponedeljek zjutraj megla, popoldne nekoliko jasno; zvečer oblačno, deževno. Srednja temperatura + 1.6° C., za 2.7° C. nad normalom. V torek zjutraj dež, ob 9. uri sneg, jako gost in debel, toda južen, ki je šel do 5 popoldne. Srednja temperatura + 1.3° C., za 2.4° C. nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

3. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 25 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 45 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 60 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 45 „
Akcije avstr.-ogerske banke	870 „ — „
Kreditne akcije	299 „ 30 „
London	126 „ 35 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 02 „
Ces. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 95 „

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

(25) **IVAN BELEC,**

župnik.

Knjiga obsega 9 pól v osmerki. — Cena ji je 25 kr., po pošti 5 kr. več, kdor jih vzame deset skupaj, dobi najjako brezplačno.

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hkl. 8 gl. 50 kr., — domača 6 gl. 79 kr. — Rž 1 gl. 10 kr. — Ječmen 4 gl. 78 kr. — Ajda 4 gl. 95 kr. — Proso 6 gl. 27 kr. — Turšica 5 gld. 11 kr. — Oves 3 gl. 63 kr.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani je dobiti:

DUHOVNO PASTIRSTVO.

Slovenskim bogoslovcem in mašnikom spisal (2)

Anton Zupančič,
profesor pastirstva.

I. del (oseba pastirjeva, homiletika, katehetika) stane 1 gl. 20 kr., po pošti 1 gl. 30 kr.

II. del (splošnja liturgika, ljudske pobožnosti, brevijar, sv. maša) velja 95 kr., po pošti 1 gl. 5 kr.

III. del (sv. zakramenti) velja 1 gl. 5 kr., po pošti 1 gl. 15 kr.

IV. del (zakramentali, duhovno vladanje, pisarniška opravila) stane 60 kr., po pošti 65 kr.

Cena celi knjigi 3 gld. 80 kr.

Umetne

zobe in zobovja

ustavlja po najnovešem americkem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval boleznim v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v skatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Cena eni steklenici 10 kr.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš evet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih vspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.

Ljubljana, mesec januar 1884.

(28) Dr. Emil vitez pl. Stöckl,

c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlasič, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Antirrhéumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih četnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesci zoper gliste izkušeno zdravilo zoper gliste, skatljica 10 kr., 100 košček. 50 kr. 1000 koščekov 4 gld. 2000 košček. 6 gl.)

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučenim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, skatljica 20 kr.

Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivem kašlju itd. Odrasli naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci pa toliko žlice. Steklenica 36 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila se zmiraj sveža dobé v lekarni **G. Piccoli-ja** „Pri Angelu“ v Ljubljani, na Dunajski cesti,

kjer se naročila takoj po pošti proti porzetji izeršujejo.